

Kl. 15:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 15:04

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, at det er hr. Simon Emil Ammitzbøll, der har et problem, for hr. Simon Emil Ammitzbøll har jo flere gange i dag givet udtryk for, at ytringsfriheden er en rigtig god værdi, som han så ikke vil skrive under på er en rigtig god værdi. Det synes jeg at hr. Simon Emil Ammitzbøll skal forsøge at forklare de mennesker, som sikkert med en vis undren sidder og lytter til det her. Held og lykke med det!

Så vil jeg sige: Hvad er egentlig problemet? Hvis der kommer nogle mennesker til det her land, et lille antal mennesker ifølge det her lovforslag, hvad er så problemet i, at de – når de er blevet forfulgt, på grund af at de har brugt deres ytringsfrihed, og får en mulighed for at komme her til landet, hvis der er nogle kommuner, der byder sig til – skriver under på, at de vil overholde dansk lovgivning? Jeg kan ikke se, hvorfor det er et problem.

Kl. 15:04

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Så er det spørgeren for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 15:05

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Det er lige før, jeg bliver fristet over evne, må jeg sige, hvad det her angår: Man kunne jo nærmest ønske sig, at folketingsmedlemmer også skulle skrive under på det meste af den her erklæring, ud over at de skal skrive under på, at de vil overholde grundloven. Jeg synes i hvert fald, det ville være rigtig befriende, om Dansk Folkepartis folketingsgruppe skrev under på den pågældende erklæring. Vi skal overholde landets love. Der er da i hvert fald i Dansk Folkepartis folketingsgruppe et enkelt medlem, der har overtrådt en paragraf i straffeloven, som er skrevet direkte ind i den her erklæring. Der er også en række medlemmer af Dansk Folkeparti, der har overtrådt den samme paragraf.

Jeg synes, det er utroligt, at man laver den form for dobbeltstandarder i forhold til mennesker, som er forfulgt. Det her handler om ytringsfriheden, hvor den betyder noget, hvor mennesker har kæmpet imod statsmagten, og ikke bare om noget med, at man skal prøve at tale imod folk, som man ikke bryder sig om, på en hadefuld måde.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Karen J. Klint):
Værsgo at svare.

Kl. 15:06

Martin Henriksen (DF):

Det, der jo er så paradoksalt ved det her, når man lytter til den dialog og den debat, der har været i dag, og når man bl.a. lytter til Det Radikale Venstre, er, at det her er et initiativ, der er kommet fra det her flertal. Altså, hvis det her initiativ var og er så fremragende, som hr. Simon Emil Ammitzbøll siger, hvorfor kom man så ikke med det, da man sad med regeringsmagten? Det er jo det, der er sådan lidt mystisk.

Dengang gjorde man sig stor umage med at lukke en masse mennesker ind, som vi nu kan se ikke har bidraget særlig positivt til det danske samfund. Nu taler vi om at give mulighed for at lukke et meget, meget begrænset antal mennesker, som faktisk kæmper for ytringsfriheden og demokratiske rettigheder, ind. Så jeg forstår ikke rigtig, hvad problemet er, og vil bare sige, at vi i Dansk Folkeparti mener, at det er tilstrækkeligt, at folketingsmedlemmerne skriver under på, at de vil overholde grundloven. Det bør række.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Karen J. Klint):

Tak til ordføreren. Og der er ikke flere spørgsmål, så vi går videre i ordførerrækken. Så er det Socialistisk Folkepartis ordfører, fru Astrid Krag,

Kl. 15:07

(Ordfører)

Astrid Krag (SF):

Danske kommuner får med lovforslaget mulighed for at tilslutte sig internationale netværk af fribyer, der har til formål at give husly og arbejdsro til forfattere og skribenter m.fl., som på grund af krænkelse af ytringsfriheden i deres hjemlande er udsat for forfølgelse. Det hilser vi meget varmt velkommen i SF, selv om vi, som det fremgik af den foregående debat, gerne havde set, at lovforslaget også omfattede andre grupper af kunstnere som f.eks. musikere, komponister, malere, billedkunstnere, film- og teaterfolk og fotografer.

Derudover er vi også uenige, når regeringen eksplicit i bemærkningerne til lovforslaget slår fast, at der er tale om en ordning, der har mere tilfælles med ordningerne for udenlandske arbejdstagere og studerende end med den beskyttelse, vi yder asylansøgere.

Vi så meget hellere, at Danmark kiggede mod nord og den norske model, hvor alle, der godkendes under fribyordningen, får status af kvo-